

VĚSTNÍK
SOKOLSKÉ ŽUPY
KOMENSKÉHO

Ročník XII.

V Uh. Hradišti srpen 1931.

Číslo 8.

Slet župy Komenského v Luhačovicích; Dorostenci v průvodu.

Bratří a sestry!

Župní předsednictvo spolu s náčelnictvem mužů a žen pod dojmy našeho krásného letošního župního sletu, 26. července 1931 v Luhačovicích pořádaného, vyslovuje Vám všem za svědomitou přípravu, mužnou snahu a kázeň zasloužené uznání.

Zvláštním díkem zavázání jsme zástupcům obce a lázní luhačovských za vzácné sympatie, které Sokolstvu nejen svými veřejnými projevy při sletu, ale i skutky při budování půvabného sletišť dokázali a tak uspořádání župního sletu téměř ve středu lázní umožnili.

K zvýšení lesku průvodu přispěla nemálo slovácká jízda z blízkých Biskupic a malebné krojové skupiny děvčat a šohajů rázovitého okolí. Vám všem, jakož i jiným nejmenovaným přátelům našim náleží náš upřímný dík.

S radostí a bratrským vděkem vzpomínáme našich milých hostů, kteří jako odborníci tělovýchovy přišli přehlédnouti výsledek sokolského úsilí v naší župě; jsou to br. Havel z Prahy za náčelnictvo mužů Č.O.S., s. Krasingerová z Prahy za náčelnictvo žen Č.O.S., br. Dr. Slabej za Sokolstvo slovenské se zástupcem župy východoslovenské, br. Harfl za župu Moravskoslezskou, br. Polame za župu Sředomoravskou, br. Dujsík za župu Slováckou, četná výprava bratří a sester ze Zlína a jiní, jichž jména nebylo lze na sletišti přesně poznačiti.

Bratří a sestry, děkujeme Vám znova všem za lásku k ideji, kterou jste hojnou účastí, poctivým nacvičováním, kázní a mravní i hmotnou podporou projevili, zaznamenáváme náš letošní župní slet mezi nejradostnější události v životě naší župy v naději, že každý z nás bude za rok státi opět na svém místě, až zazní povel: „Do Prahy!“, abychom na kolbišti IX. sletu všesokolského uctili vítězně památku 100. narozenin velkého zakladatele Sokolstva, Dr. Miroslava Tyrše. Nazdar!

V Uh. Hradišti 27. července 1931.

Alois Cablík,
župní jednatel.

Josef Horák,
župní starosta.

Zpráva zástupců Československé obce sokolské o župním sletu v Luhačovicích.

Slet sokolské župy Komenského dne 25. a 26. července v Luhačovicích byl zdářilou manifestací pro věc sokolskou.

Hlavnímu dni sletovému, neděli dne 26. července, předcházel den žactva 5. července, který přes nevalné počasí shromáždil

nejen množství cvičících, ale i slušný počet vděčného diváctva.

V sobotu dne 25. července — v předvečer vlastního sletu — uspořádán byl hudební večer na Lázeňském náměstí, přehojně při krásném počasí navštívený. Hudební pořad obstaral br. slovácký hudební sbor z Nivnice (v národních krojích) s dokonalým úspěchem. Vhodným doplněním skladby J. Malého »Bitva u Zborova« byly dobře voleny mimické výjevy, které velmi dobře zacvičili členové, členky i dorost jednoty; působivý ohňostroj byl večeru jenom na prospěch.

Noc na neděli — bouřka a lijavec — nevěstila nic dobrého a také ráno vívalo nás podmračné počasí — těžký vzduch a tu a tam nějaká kapka — špatné vyhlídky.

Jdeme na cvičiště, které je přímo ideálně upraveno na návrší nad Luhačovicemi — nad »Palace Hotel« — a ohraničeno se tří stran lesem; sotva kde by se našlo tak krásné a výhodně položené místo. Ještě na jaře byla zde část růžového sadu a ta pilnou prací přeměněna ve cvičiště, vroubené se tří stran dřevěnými, vkusnými a s jedné strany přirozenou tribunou.

Přesto, že počasí nelákalo k výletu a že mnohé jednoty vyjely za ranního deště, vidíme, jak se všech stran i po cestách a silnicích scházejí se hloučky ke cvičišti. Šatny, umístěné v přílehlém lese, byly sice prostorné, ale měly jednu vadu — nebyly kryté, nu doufejme, že pršetí nebude.

V 8:30 dává br. náč. Staša povel k nástupu ke zkouškám; všechny složky se vystřídaly — opakováno i pilováno, co se ještě dalo — nacvik v podrobnostech je dobrý, jen souhru třeba shrátí; jen tyče dorostenek dělají nám starost, jsou příliš obtížné pro větší počet cvičících. A jakoby jásavá hudba měla vliv i na počasí, rozjasnilo se nebe a sluníčko pořádně zatápí cvičícím i slušnému počtu diváků. No, již je vyhráno — odpoledne již pršet nebude.

Zkoušky končí v 11:20 — vše spěchá, aby po obědě včas byl každý na seřadišti průvodu.

Přesně, jak stanoveno — ve 14 hodin, vyšel průvod od obecné školy, v čele máje 45členné banderium, na to 14 praporů a 6 vlajek — hosté a předsednictvo župy (36 br. 8 ses.) — dorostenky (185) — dorostenci (140) — členky v slavnost. kroji 136 a v národním 38 — členové v národním kroji (38) a v slavnostním 294 — za zvuků tří hudeb ke cvičišti. Prošel celým městem — vítán hojně přihlížejícím obecenstvem, někde voláním, někde máváním šátky; velmi dobře byla volena cesta průvodu tam, kde procházel lázeňským náměstím skoro protichodem a kde všichni účastníci průvodu, který působil jak uspořádáním, tak i pořádkem pěkným dojmem, celý průvod viděli.

Na cvičišti jednotlivé proudy průvodu, uspořádané v ladný obraz, zastavily, aby vyslechly vítací proslovy starosty obce a ředitele lázní luhačovských Hohause, tajemníka správní rady pana Houdka, starosty župy Východoslovenské, bra Dra Slabýho. Jim

poděkoval starosta župy br. Horák, i krátkou, ale procitěnou řeč župního vzdělavatele bra Miličky.

Po hymnách, které v pozoru byly vyslechnuty, následuje rozchod. Tribuny se pozvolna plní — a při počátku cvičení jsou téměř naplněny. Ze šaten lze slyšeti veselý ruch, ale již trubka vedoucího utiňuje veselý šum, a ve vstupní bráně se objevily první řady dorostenců.

Ve 15.45 nastupuje mužský dorost 12stupem, aby po pochodu šestistupem zevnitř kolem přešel ve 4 trojstupové proudy, postupující proti hlavní tribuně. Na povel zastavují čela a upraví se rozstup do hloubky. Zatačení ještě ušlo — hrušky byly již malé — ale hoši zlatí, proč věšíte hlavy? Hlavy vzhůru, je před Vámi celý život, Vám náleží budoucnost!

Ze skladby Maškovy — doprovázené hudbou Petrašovou, zacvičeny byly tři oddíly prostných pěkně, i změny útvarové se zdařily, jen při provedení jednotlivců bude třeba dbáti přesných poloh — napjatých paží i nohou, kde to je předepsáno, i správných postojů.

Hlučným potleskem odměnění odcházející dorostenci a po krátké přestávce vystupují všechny složky z I. okrsku, aby podali ukázkou z I. a II. odboru Tyršovy soustavy; dorostenci prostná, dorostenky cvičení s praporky a švihadly, ženy kužele a rytmické prvky, muži pořadová, cvičení s kladivý, s tyčemi a kopími. Cvičilo se na povel jednotlivých vedoucích; snad by bylo věci prospělo, kdyby byly cviky konány na společnou hudbu, jediné pořadovým by to snad nehovělo. Bylo cvičeno s chutí — někde ale přece povel mátl druhé; cvičení čtyř — sice dosti skryté uprostřed ostatních cvičících, potřebovalo by dosti pilování. Celěk ale působil dobře a cvičící byli při odchodu odměnění potleskem.

Následuje vložka prostného tělocviku — rozestavný běh, byla dobrou ukázkou a také přispěla k rozmanitosti pořadu, škoda jen, že dráha byla příliš úzká a zatáčky příliš nebezpečně ostré. Běžely vždy 2 štafety a to, dorostenci, dorostenky a ženy střídaly se po proběhnutí jedné čtvrtiny dráhy, muži pak po polovici dráhy. Dobré bylo oznámení vítězů po skončeném závodě.

Po vložce nastupuje 144 dorostenek ke cvičení s tyčemi od Nepalové — Beniška; bílé tyče dobře se odrážely jak od modré barvy chitonů, tak i od zeleného trávníku cvičiště — žel, že však i nestejně pohyby při cvičení byly příliš viditelné. Nastup měly jednoduchý. Nastoupily 9stupem do středu cvičiště a z tohoto útvaru braly si šikmými směry rozstup na značky. Vystoupení odpolední bylo lepší dopoledních zkoušek, přesto ale třeba upozorniti, aby při výběru na taková vystoupení bylo dbáno měřítka velkého celku, ne příliš pohybů za sebou a j. a j., jak sestry samy po zkušenostech poznaly.

Po dorostenkách nastupuje další skupina jednot ze II. okrsku, aby ukázala bohatost II. odboru Tyršovy soustavy; cvičí

dorostenci skok vysoký, skok přes kozu, bradla, hrazdu. Dorostenky kruhy, kladinu a bradla, ženy kužele, rákosová švihadla, bradla, koně na šíř, muži cvičení s kopím, kruhy, hrazdu, koně na dél a vysoká bradla — s chutí a celkem s dobrým výsledkem.

Ukázky skupinového cvičení zacvičily jednoty III. okrsku a to jednak na nářadí — na dvojích bradlech, na dvou kladinách, na dvou koních a jedné hrazdě, jednak bez nářadí; skupiny se stavily na jediný povel — konečné seskupení všech (ve 4 skupině), kdy uprostřed cvičiště vztyčen stožár jako opora pro čtyřpatrovou skupinu bylo velice působivé.

Dobrá byla i ukázka skoku do výšky, při němž znázorněny při slušných výkonech i různé způsoby skoků — bez obratu, s obratem a pod. — skákali jen tři bratři — a byl by i toto číslo pořadu učinil zajímavější větší počet skokanů.

Volba cvičení prostných pro muže — práce to bratra Polameho a Očenáška s hudebním doprovodem Matějovcovým — byla šťastná; střídá se zde pohyb hbitý s plynulým, mění se i rytmus i útvary a na paměť nebyla obtížná. Muži počtem 281 nastupují dvanáctistupem, který se dělí ve dva šestistupy a tyto u dolní mety přecházejí v 5 zástupů; cvičenci v běžném zástupu jsou odpočítáni na první, druhé a třetí — na povel pak v rozstup všichni druzí zůstali státi na značce, první skočili vlevo vzhůru, třetí napravo vpřed na značku a všichni upažili.

Rozstup byl velmi působivý — proveden dobře; nástup ovšem vyžaduje zvýšené pozornosti nejen cvičících, ale i vedoucích. Cvičení prostná byla celkově provedena pěkně — nejlepší byly oddíly I. a II. Po sestupu ve 2 proudy šeststupové — kde málo pro obecenstvo znatelným nedopatřením odchod jinak, než zamýšleno, proveden — odchází členstvo, zaslouženě, hojně potleskem odměněno do šaten, odkud slyšíme radostné hluché »Nazdar«, jistě jako odpověď na proslov náčelníka Staší.

Zájem vzbudila ukázka vrhu kouli — pro podruhé na změní výkonů mějte připraveno pásmo, jak to řád předpisuje! Nejlepší vrh byl 975 cm.

Bohatost IV. odboru soustavy naší ukázal IV. okrsek, kde cvičily dorostenky a ženy odpory — boj i s náčiním a přetahy, muži rohování, dlouhou holí (baton), šerm bodem i zápas; bylo zřejmo, že se věnovalo hodně péče nácviku zejména batonu, kde jsme viděli ovšem jen starší cvičence, zápas a šerm bodmo vynikli.

Velmi pěknou ukázkou byla cvičení prostná žen — práce to s. Burgerové s hudbou bratra Pospíšila, známé ze sletu plzeňského. Cvičení tomu nedalo se ničeho vytknouti, protože provedení jeho bylo vzorné až na nepatrné chybičky nepozorných sester. Sestry měly velmi pěkný obrazcový nástup; nastoupily 4stupem ke hlavní tribuně, kde se rozdělily ve dvojstupy a zatočily zevnitř na kruhy, z těchto vytočily zpět ke vstupní bráně a odtud zástupy na určené značky nutné k těmto prost-

ným. Cestou vedoucí odpočítávaly, takže rozstup nebyl nijak pokažen a velmi pěkně působil.

Ukázka skoku o tyči do výšky sledována byla rovněž s velkým zájmem, škoda jen, že účast nebyla větší.

K doplnění III. odboru soustavy Tyršovy předvedly dorostenky 6 trojek a vozatajové známé Očenaškovy »Trojky«, které svým předvedením zaujaly pozornost obecnstva.

Bohatý pořad veřejného cvičení byl zakončen zatančením České besedy dvanácti kolonami; bratři ve slavnostním kroji, sestry ve cvičebním úboru. Kombinace tato nebyla zlá, ale národní kroje žen přidají obrázku přece jen barvitosti a i pohybům tanečním dodají jiného rázu i vzniknutí. Tančeno bylo s chutí — viděli jsme málo poklesků. Veselý odchod byl odměněn hlučným potleskem četné shromážděného obecnstva. Slet splnil jistě plně svůj úkol, byl svátkem pro Luhačovice a věci sokolské prospěl jak ve směru propagačním, tak i utužením upřímné bratrské lásky mezi jednotami v župě sdruženými. Náčelnictvo župní v čele s bratrem Stašou a s. Kostlánovou, kteří se střídali ve vedení veřejného cvičení, předsednictvo župní i místní jednoty, která vydala ke sletu slavnostní číslo svých zpráv s pěknými, hodnotnými články, mohou býti s výsledkem své práce spokojeni. Účast na sletu i chuť k práci v jednotách jsou dobrou předzvěstí pro novou úlohu naši — pro slet všesokolský v roce příštím. Chutě tedy do nové práce! Na shledanou v Praze o sletu 1932!

Havel — Krasingrová:

Josef Polame, člen náčelnictva mužů ČOS.:

Technický posudek sletu župy Komenského v Luhačovicích.

Byl jsem požádán po sletu bratrem vzdělavatelem jednoty luhačovské o technický posudek župního veřejného cvičení. Přijel jsem na slet více ze zvědavosti jako host a ze sympatií k župě, která je součástí našeho kraje. I nepokládám za nutné činiti si poznámky, zvláště když sešel jsem se na sletu s oficiálními zpravodaji ČOS., s br. Havlem a se s. Krasingrovou. Proto bude můj posudek kusý, bez číslic o počtu jednotlivých složek, jak mi utkvěl v paměti.

Účast ve společných cvičeních byla na rozlohu župy a nevhodnost spojení uspokojivá. Ze společných za nejzdařilejší bych označil vystoupení žen jak v souhře, tak v nástupech. Méně zdařilé a zbytečné byly průplety zatáčkami, které nijak nástupu neposloužily. Prostrná byla zacvičena v souhře i v jednotlivostech dobře. Prostrná mužů utrpěla nepohotovostí středního proudu při nástupu i odchodu. Jinak prostrná sama v souhře provedena

byla uspokojivě, ale několik jednotlivců v předních řadách nemělo být vůbec připuštěno ke cvičení. Dorost zhostil se prostých, uvádíme-li jejich obtížnost, čestně. Dorostenky, které vždy bývaly nejspolehlivější a nejsvědomitější v přípravách, zklamaly, ne však vlastní vinou, nýbrž cviků samých, pro větší celky se nehodících. Zato však vyznamenaly se v trojkách o šesti spřeženích, kde s pochopením zhostily se svého úkolu. I oblečení »koníčků« bylo případné, neboť přehrnuté punčochy přes stěvce působily dojmem koňských kopýtek. Další pořad obohacen byl lehkou atletikou a ostatními třemi odbory Tyršovy soustavy. Myšlenka jistě velmi dobrá, avšak nevynikla tak, jak si ji asi navrhovatel představoval. Splnila však úkol svůj tím, že byla ukázána bohatost a rozmanitost Tyršovy soustavy. Odbor III. (skupiny) sklízel zasloužené uznání obecnstva. Lehkou atletiku, skoky i vrhy byl bych zařadil do jedné čtvrti, aby pořad nebyl zbytečně prodlužován. Štafety rozhodně na neupravené dráze neměly místa, což potvrdily nárazy na zábradlí setrvačností ostrých zatáček a nedostatečně širokou drahou. Závěrečným číslem pořadu byla Česká beseda. Proč ne Moravská beseda a v národních krojích, kde jsou kroje domovem? Když už byla zvolena Česká beseda, tedy měly ženy tančiti alespoň ve slavnostních krojích. Když se vše náležitě uváží, zvláště jaké potíže činí nácvik při hudbě ve venkovských jednotách, že mnozí cvičili společná po prvé s doprovodem hudebním při dopoledních zkouškách o župním sletu, musí se uznati dobrý výsledek celého vystoupení a vysloviti dík těm, kteří se o jeho zdar přičinili. Úprava cvičiště byla velmi vkusná, patrně také nákladná. Mám za to, že pro župní slet nebylo třeba tak velkého vydání, neboť účast obecnstva byla sice dobrá, přece však nebyla tak velká, jak pořadatelé asi očekávali. Jednota luhačovská vykonala vše, ba nad své síly. S úspěchem mravním může být spokojena. Příští práci přeji mnoho zdaru!

Sletové slavnosti sokolské župy Komenského.

Náš župní slet, stanovený letos do Luhačovic, byl rozdělen na dvě části: den žactva 5. VII. a slet členstva a dorostu dne 26. VII. 1931.

Den žactva byly povinny obeslati jednoty a pobočky IV. okrsku povinně a nevyhověly této povinnosti Hradčovice, Rudice, Slavkov, Pitín, Újezdec a Vlčnov, což veřejně vytýkám. Mohl počet žactva dosáhnouti obvyklého čísla na župním vystoupení, kdyby tyto všechny konaly svou povinnost a kdyby i některé ze zúčastněných lépe této rozuměly. Z ostatních jednot župy vyslala své žactvo jednota Bzenec.

Ráno 5. července nebylo nijak lákavé — bouřilo s přerušovaným deštěm, měnícím se často v lijavec, až do 10 hodiny,

kdy konečně přetrhla se šed' na obloze a vyskočilo slunce, aby osušilo, co do té doby bylo navlaženo. Nastupujeme ke zkouškám na společná žactva, opravujeme ještě jednotlivosti a zkoušíme nástupy na hry a ostatní části pořadu. Mezi tím střídalo se dusné bezvětří s mírným větříkem a hrozivé mraky s jasnou oblohou. Věřili jsme, že již to vydrží bez vláhy, ale určitého nevěděli jsme nic. V takové naladě odcházíme k obědu. Ke cti jednoty Luhačovice budiž řečeno, že postarala se pro všechno žactvo o dobrou a lacinou polévku, již podávaly ochotné sestry v Sokolovně. Opatření toto velmi dobře se osvědčilo při odpoledním vystoupení, kdy nebylo ani jediného případu nevolnosti.

Průvod seřazen u Sokolovny v pořadí: předsednictvo župy a prapory se dvěma vlajkami — 150 žáků, 170 žákyň, 2 dorostenci, 8 dorostenek, 20 sester a 34 bratří ve slavnostním kroji. Vytýkáme hříšnou neúčast dorostu v kroji. — Což opravdu nebylo možné ze všech okolních jednot nebo i ze samých Luhačovic sehnati více než 2 dorostence a 8 dorostenek? Či opravdu jest tak velká nechuť ku vystupování ve slavnostním kroji? V čem to záleží? Moda? Kdež pak! Nepohodlí? To nemůže přicházeti vůbec v úvahu! Spíše třeba hledati příčinu ve špatném příkladu mladého členstva, jemuž se dospívající dorost nejvíce blíží a jeho příklad velmi lákavě na něho působí. O drahotě kroje nemůže býti řeči, vždyť není vůbec nic levnějšího nad kroj dorostu. Ale myslím, že nebylo na to včas pamatováno, proto tak dopadlo.

Průvod prošel lázněmi a vrátil se na sletišťe, položené v překrásném místě u Aloisky, kde po proslovu župního vzdělavatele br. Miličky rozcházejí se účastníci a v malé chvíli nastupují pak 144 žáci ke cvičení s tyčemi. Skladba značně obtížná, již místy ani hudba dobře nepřiléhala, provedena v celku dosti dobře. Nejmenší žákyň předvádějí pak skladbu »Psíček pantoflíček« a sklizejí velkou pochvalu. Hry žáků i žákyň byly provedeny s dětskou živostí a poskytovaly pěkného kalejdoskopu. Tance žákyň na národní písně těšily se rovněž pozornosti obecnstva, kteréž pochvalou neskrblilo. Závody žáků zaujaly úplně pozornost diváků a právem, neboť poskytovaly velmi pěkně podívané. Závěr cvičení a dneška vůbec tvoří vystoupení 150 žákyň s obručemi, zdobenými vlajkou. Toto bylo nejlíbivější číslo. V jednotlivostech daly by se vytknouti sice nesprávné pohyby obručí u menších žákyň, v celku však poskytovalo provedení pěkně podívané. — Mládež naše dokázala svým vystoupením, že dobře jest vedena, a tím dostalo se i vedoucím zaslouženého uznání. Jest to tak dobře, bratří a sestry — jenom neochabujte a práce Vaše pak přinese jednotám užitek!

Začátek se nám podařil — těšíme se, že i ostatní příslušníci našich jednot splní svou povinnost a pak budeme mítí u přímou radost z díla, které všichni se zájmem připravujeme.

Nazdar!

Jar. Staša.

Župní slet v Luhačovicích ve světle číslic.

	Počet členů			Súčastnilo se v slavn. kroji			Cvičících					V obř. obleku		
	mužů	žen	všech	m.	ž.	všech %	m.	ž.	dv.	dv. dv.	dv. dv.	m.	ž.	
Bohuslavice	79	43	122	3	1	4	3·27	5	2	3	4	0	2	1
Koryčany	119	58	177	10	14	24	13·5	15	20	6	0	8	7	12
Kyjov	211	104	315	19	3	22	6·9	17	7	9	14	0	7	14
Bukovany	16	3	19	1	1	2	10·5	3	2	0	1	0	2	1
Milotice	35	13	48	9	1	10	20·8	14	4	6	6	0	9	5
Sobůlky	12	2	14	0	0	0	—	6	0	0	0	0	6	0
Stavěšice	26	3	29	1	0	1	3·4	2	0	0	0	0	7	5
Žádovice	29	6	35											
Moravany	18	8	26											
Kostelec	7	1	8	O	m	l	u	v	a					
Mouchnice	40	5	45	0	0	0		0	0	0	0	0	0	0
Nemotice	41	13	54	2	0	2	3·7	5	2	3	0	0	3	3
Nechvalín	18	0	18	0	0	0		0	0	0	0	0	0	0
Osvětimany	25	7	32	0	0	0		0	0	0	0	0	0	0
Vřesovice	18	1	19	1	0	1	5·2	1	0	0	0	0	0	0
Střílky	40	8	48	0	0	0		0	0	0	0	0	0	0
Chvalnov	18	0	18	O	m	l	u	v	a					
Kožušice	8	0	8											
Svatobořice	49	24	73	1	1	2	2·7	5	2	1	0	0	5	2
Mistřín	13	2	15	0	0	0		3	0	2	2	0	6	0
Šardice	19	7	26	1	0	1	3·8	5	0	0	0	0	5	0
Vlkoš	36	7	43	0	0	0		0	0	0	0	0	0	0
Vracov	146	71	217	8	2	10	4·6	8	10	9	6	0	2	9
Želetice	36	13	49	1	0	1	2·0	1	0	0	0	0	0	0
Blatnice	46	14	60	7	1	8	13·3	7	5	5	0	0	15	5
Blatnička	21	—	21	0	0	0								
Bzenec	154	106	260	12	11	23	8·8	12	13	6	6	4	6	4
Domanín	25	2	27											
Hluk	41	10	51	1	0	1	1·9	1	0	0	0	0	0	0
Lipov	47	7	54	5	0	5	9·2	3	0	0	0	0	1	0
Uh. Ostroh	88	41	129	6	4	10	7·7	9	11	0	5	4	6	7
Nová Ves	46	13	59	0	0	0		1	0	0	0	0	1	0
Moravský Písek	52	28	80	3	0	3	3·7	3	2	0	2	0	1	4
Strážnice	121	63	184	8	6	14	7·6	8	8	5	9	4	12	22
Petrov	11	3	14	0	0	0		0	0	0	0	0	2	0
Témice	32	4	36	2	1	3	8·3	4	0	0	1	0	6	2
Velká	58	28	86	9	5	14	16·2	5	6	0	3	0	0	4
Hrubá Vrbka	16	3	19	0	0	0		0	0	0	0	0	0	0
Vrbovce	21	5	26	0	0	0		0	0	0	0	0	0	0
Veselí	162	77	239	5	4	9	3·7	6	13	7	13	0	7	8
Hroz. Lhota	21	5	26	0	0	0		0	0	0	0	0	0	0

	Počet členů			Súčastnilo se v slav. kroji				Cvičících					V cel. oblehu	
	mužů	žen	všech	m	ž.	všech	%	m	ž.	čl.	čl.rost.	hořela	m	ž.
Vnorovy	37	10	47	1	1	2	4·2	4	1	0	1	0	3	0
Žeravice	51	22	73	0	1	1	1·3	1	1	0	0	0	1	1
Babice	38	20	58	9	3	12	20·6	5	5	8	2	0	8	0
Buchlovice	65	34	99	6	1	7	7·0	5	3	3	3	0	3	2
Halenkovice	43	11	54	3	0	3	5·5	0	0	0	0	0	1	0
Uh. Hradiště	363	191	554	43	16	59	10·6	21	20	11	24	8	20	12
Bílovice	13	5	18	2	0	2	11·1	0	0	0	0	0	3	3
Nedakonice	40	8	48	0	0	0		0	0	0	0	0	0	0
Polešovice	47	14	61											
Velehrad	37	10	47	8	2	10	21·2	6	5	0	0	0	8	8
Kunovice	80	28	108	11	0	11	10·1	6	5	7	6	0	7	1
Malenovice	125	64	189	26	19	45	23·8	14	10	9	8	8	7	10
Staré Město	100	47	147	14	1	15	10·2	18	4	10	14	0	22	8
Napajedla	218	100	318	21	4	25	7·8	16	8	8	9	0	8	4
Otrokovice	80	28	108	5	3	8	7·4	4	5	3	3	0	6	2
Žlutavy	34	10	44											
Bojkovice	114	65	179	4	4	8	4·4	2	10	4	9	4	15	16
Bzová	32	17	49					4	4	3	3	0	4	4
Krhov	17	4	21	4	1	5	23·8	4	5	0	4	2	5	6
Přečkovice	15	1	16	0	0	0		3	0	0	0	0	5	0
Uh. Brod	233	148	381	32	7	39	10·2	18	15	15	6	0	28	16
Bánov	34	1	35	3	0	3	8·5	0	0	6	0	0	4	0
Hradčov.-Velet.	30	11	41	3	0	3	7·3	3	0	2	0	0	0	0
Komňa	76	23	99	4	2	6	6·0	5	9	0	9	0	2	7
Luhačovice	126	91	217	23	18	41	18·8	9	10	6	6	2	0	12
Rudice	17	3	20	3	0	3	15·0	0	0	0	0	0	9	7
Nivnice	42	4	46	12	6	18	39·1	3	0	4	0	0	5	2
Slavkov	27	0	27	3	3	6	22·2	4	0	0	0	0	6	0
Pitín	37	16	53	1	0	1	1·8	3	2	0	3	0	3	4
Pozlovice	44	15	59	9	4	13	22·0	6	5	6	2	2	2	2
Slavičín	95	31	126	6	5	11	8·7	7	8	3	7	2	8	3
Újezdec	38	7	45	3	2	5	11·1	0	0	0	0	0	8	4
Vlčnov	43	2	45	15	1	16	35·5	6	0	6	0	0	7	0
Záhorovice	85	42	127	4	1	5	3·9	5	5	4	3	0	4	4
Okrsek I.	1059	399	1458	57	23	80	5·4	90	49	39	33	8	61	52
Okrsek II.	1050	441	1491	59	34	93	6·2	64	60	23	40	12	61	57
Okrsek III.	1283	570	1853	140	49	189	10·6	95	65	59	66	16	93	50
Okrsek IV.	1105	481	1586	129	54	183	11·6	82	73	59	52	12	115	82
	4497	1891	6388	300	160	553	8·6	301	247	180	191	48	330	241

Mezi účastníky v kroji slavnostním jsou počítáni i v kroji národním — bez nichž je tento počet o 62 menší a tedy i 0% budou nižší hlavně u Nivnice a Vlčnova. Vlčnov neměl ve slavnostním kroji nikoho. V kroji národním bylo z Velké 5 mužů a 5 žen, z Luhačovic 5 mužů a 8 žen, z Nivnice 8 mužů a 6 žen, z Vlčnova 15 mužů a 1 žena, z Újezdce 1 muž a 2 ženy, ze Slavkova 3 muži a 3 ženy. Počet cvičících v 0% bude uveřejněn v příštím čísle.

Staša.

Slet župy Komenského v Luhačovicích: Ukázka z průvodu.

Proslov žup. vzdělavatele br. Fr. Miličky v den sletu žactva 5. července 1931 v Luhačovicích.

Milí žáci a žačky, bratři a sestry, vážení přátelé Sokolstva!
V předvečer 100. výročí narozenin velikého zakladatele Sokolstva Dra Miroslava Tyrše zahajuje sokolská župa Komenského svá veřejná vystoupení v nejkrásnějším místě moravského Slovácka a zároveň v jednom z reprezentačních míst naší republiky

— v lázních Luhačovicích — cvičením nejmenších příslušníků sokolské rodiny — sletem žactva, dnem mládeže.

Jaká je mládež dnes, takový je celý národ v nejbližší budoucnosti. Jakou mládež si vychová národ, takovou bude mít i svou budoucnost. Dnešním vystoupením sokolské župy, která má na svém štítě jméno našeho slavného rodáka a vychovatele mládeže všech národů, chceme ukázati, jak jsme si my, sokolové, vědomi své velké odpovědnosti před budoucností národa, když jsme zařadili do programu své činnosti výcvik a výchovu toho nejdražšího v národě — naší mládeže. Jasný, zřetelný a dobře budoucnost národa zabezpečující cíl k tomu vytkl nám Miroslav Tyrš slovy, že »především k tomu povolání jsme, abychom zachovávali národ svůj při té jarosti všestranné, která národům nedá odumřítí, při té síle stále a svěží, při té zdravoti tělesné, duševní a mravní, která nižádné zkáze vzniknouti nedá«. A tudíž tu jarost všestrannou, tu sílu stálou a svěží, tu zdravot tělesnou, duševní a mravní pěstí Sokol ve svém členstvu, dorostu a žactvu, aby národu svému nedal odumřítí a aby nižádné zkáze vzniknouti nedal. Jako zakladatel Sokolstva vystihl vážnost postavení svého národa v pravou chvíli, aby jej sokolstvem povznesl tělesně, duševně i mravně, tak vystihl příchod hodiny právě i jeho ideový stoupenec a pokračovatel, br. T. G. Masaryk, aby národ už povznesený ve světové válce osvobodil.

Tím však cíl a úkol Sokolstva nebyl a není ještě ukončen, ale Sokolstvu nastala nová práce za starými, nové stanovenými cíli — zabezpečení svobody národa do budoucnosti. President br. T. G. Masaryk i tu zase nejlépe postihl vážnost přítomné doby a při svých 80. narozeninách radil mládeži: »Sokolujte! Nebojte se slunce, vzduchu a vody! A zvykejte si práci!« A vy, nejmladší bratříčci a sestřičky naší župy, z rodného kraje Komenského a Masarykova, přišli jste dnes ukázati, že dobře jste porozuměli vzácným slovům našeho milovaného presidenta Masaryka, že chcete jíti za jeho zářivým příkladem, že chcete sokolováním, správným užíváním slunce, vzduchu a vody a také zvykáním si práci od mlada stavěti ze svých zdravých těl a ze svých ušlechtilých duší a srdcí pevné základy svému drahému národu a zajistiti slavnou budoucnost své svobodné republice.

Naše milá sokolská mládeži, naše naděje šťastné a slavné budoucnosti! Dnes večer zaplanou po návrších drahé vlasti od Šumavy až za Považí hranice Husovy. A v plamenech těchto hranic vyvstane před našimi zraky mohutná postava mistra Jana Husa, jehož pravda, za kterou i život na hranici položil, zvítězila. My národ Husův, Komenského, Tyršův a Masarykův, nesme dál, statně dál, kráčeje v šlépějích svých velikánů za sokolským praporem, naše státní heslo »Pravda vítězí!« vstříc jistě a slavné budoucnosti svého národa a své drahé republiky! Naše

vznešené, sokolské ideály pravdy, dobra a krásy jistě nás dove-
dou až na nejvyšší metu.

A tomu provolejme zdar!

Slet župy Komenského v Luhačovicích: Ukázka z průvodu.

Proslov župního vzdělavatele bratra Frant. Miličky v den sletu dorostu a členstva 26. července 1931 v Luhačovicích

Bratři a sestry! Doroste sokolský! Vážení přátelé Sokolstva!
V rámci oslav 100. narozenin zakladatele Sokolstva Dra Miroslava Tyrše koná sokolská župa Komenského letos své župní podniky v místě mimořádně významném — v lázních Luhačovicích. Před třemi týdny s láskou a nadšením přijaly a hostily Luhačovice naše žactvo a dnes, v hlavní den sletový, jsme zde my, členstvo a dorost sokolský, abychom v nejkrásnějším místě moravského Slovácka před zraky občanstva našeho kraje i jiných krajů republiky a též i ciziny manifestovali pro krásné a vznešené ideály Tyršovy. Jsem rád, že mohu jménem předsednictva naší župy poděkovati z tohoto místa všem činitelům, kteří nám

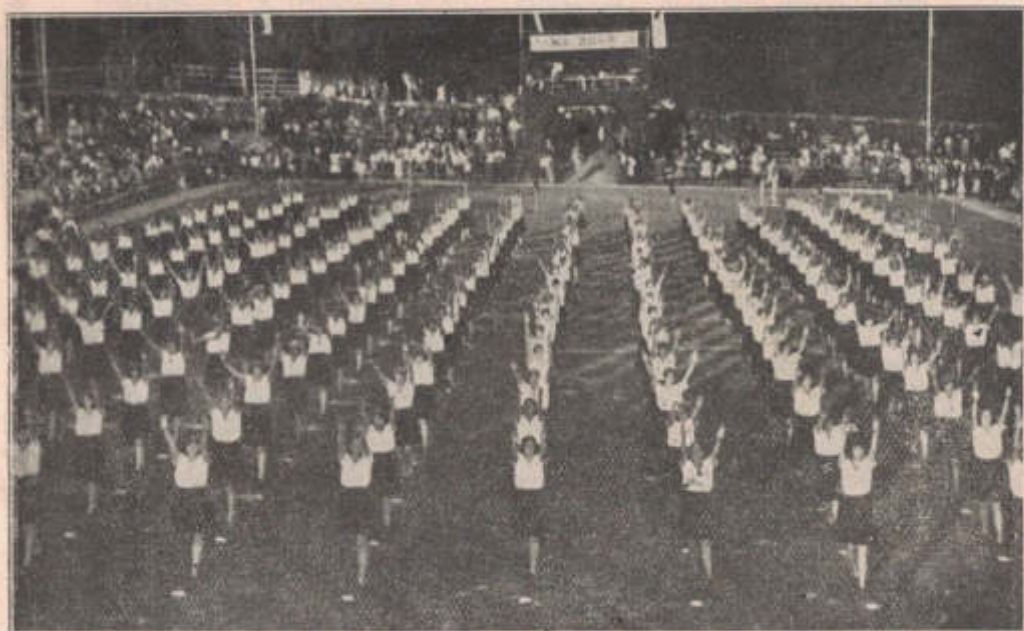
umožnili tuto vzácnou příležitost k šíření sokolských snah a ideálů. Jest to na prvním místě vážené ředitelství lázní a vážené zastupitelstvo obce Luhačovic, jež s nevšední ochotou vycházela vstříc místní jednotě sokolské, na jejíž bedrech spočívalo těžké břímě předšletových příprav. Díky náš sokolský díky všem, kteří přišli v den našeho župního svátku zaradovati se s radujícími nad vykonanou prací sokolskou v našem kraji a posíliti nás v další těžké a odpovědné, ale radostné a nutné práci na poli kultury těla i ducha, našemu malému národu tak potřebné.

Bratří a sestry! Nejen malá vesnička našeho moravského venkova, Račice u Vyškova, ale i jiná místa v naší republice byla v nedávných dnech svědkem vzrušujících, povznášejících a radostných scén, které nejlépe dokazovaly, jak dalekosáhlé a významné jsou kladné výsledky sokolské práce a které jasně a nezvratně dokazovaly pesimistům z řad sokolských i kritikům sokolství z řad cizích, že Sokolstvo ještě svého poslání neukončilo, že sokolování stále ještě není a nebude zastaralým přežitkem, překonaným již jinými, novými, modernějšími proudy a směry, ale že Sokolstvo po sedmdesátileté práci na národa roli dědičné čeká etapa práce nové, pro náš mladý stát velmi důležité. Na prahu svého domku v Račicích vítali staří rodiče, radosti a dojetím slzami zalití, svého syna, Aloise Hudce, zaměstnance brněnské Zbrojovky, světového mistra tělocviku, jehož sokolská síla a sokolský vzlet povznesly z chudičského prostředí moravského venkova až do samého ohniska mezinárodní pozornosti, jásaly pýchou nad svým odchovancem sokolské jednoty račická i brněnská, slavnostně děkovaly svému borci sokolské župy Miličova a Jana Machála, děkovali svému vítězi představitel COS., že jako sokol s neobyčejným zdarem obhájil cti Sokolstva a dobrého jména čsl. národa na světovém kolbišti, radost z výkonu Hudcova projeví i jeho druhové ve Zbrojovce, dále jeho rodná obec, posléze i představitelé města Prahy a státu. A děkujeme skromnému br. Hudcovi i my všichni dnes za to, že celému světu prakticky dokázal, jak pevné, vědecky odůvodněné základy má dílo Tyršovo.

Pod dojmem této veliké radosti nad vítězstvím sokolské myšlenky vstupte i vy, bratří a sestry a doroste sokolský, na naše skromné kolbiště župní a ukažte svými výkony, byť i ne vrcholnými, že kraj Komenského a Masarykův dobře ví, v čem záleží zdar a budoucnost naše, že župa Komenského se svými 6.388 příslušníky plně chápe své poslání na našem venkově a v našem národě, že i naše sokolská župa připravuje se důstojně oslaviti 100. výročí narození svého zakladatele. Nejsme, nechceme a nemůžeme býti všichni světovými borci, ale snažme se býti aspoň skromnými Hudci, nepodceňujícími možností vlastních sil, pamětlivi jsouce při tom slov básníkůvých: «Často tichá pastuchova chyška pro vlast více může dělati nežli tábor, z něhož válčil Žižka». Ať tedy jsou ty naše slovácké chyšky a ty naše

sokolské krovy kolbištěm neúnavně práce, té černé, každodenní, drobné práce sokolské pro tělesné, duševní a mravní povznesení lidu slováckého kraje, celého národa a celé republiky.

A této práci do budoucnosti volám naše sokolské zdar!

Slet župy Komenského v Luhačovicích: Prostná žen.

Několik slov a čísel ze skutečna.

2. srpna pořádali jsme v Miloticích veřejné cvičení. O cvičení slíbil mi napsati zprávu br. okrskový vzdělavatel, proto povím jen několik dodatků.

V našem okrsku stalo se jakýmsi nepsaným zákonem, že jedna jednota vypomáhá druhé při veřejném cvičení. A tak se stane, že ti, kteří to vypomáhání berou doopravdy, nejsou ani jedné neděle doma. Jako příklad: Od 24. května t. r. do 2. srpna t. r. bylo 11 nedělí. My jsme se zúčastnili dosud 8 veřejných zájezdů do Vídně, Slováckého roku v Kyjově, měli jsme 2 vlastní podniky (cyklist. závody, pochodové cvičení), tedy 12 nedělí, to znamená, že každou neděli jsme pryč, někdy na dvou místech. A to do 2. srpna ještě nejsou veřejná cvičení skončena. Počítejme vsak dále. Těchto veřejných (nepočítaje Slováckého roku a j.)

zúčastnilo se od nás 344 osob. Mírně počítáno, každý utratí 5 Kč, čili dospějeme částky 1720 Kč, které utratí za dnešních bíd-
ných poměrů naši lidé. Pravdivá částka je jistě hodně vyšší. A
dále br. pokladník včera zaplatil 740 Kč za povinné zájezdy. Do-
vedete si představit, jak dlouho se musí na malé vesnici pracovat,
aby Sokol vydělal 740 Kč? A to platíme jenom proto, aby-
chom vykonali povinnou návštěvu na župním sletě, na okrsko-
vém cvičení, abychom podpořili slabou pobočku v Sobůlkách
a abychom ukázali mateřské jednotě v Kyjově, že její pobočka
v Miloticích dobře pracuje. Děláme to rádi, peníze rádi obětujeme,
protože se těšíme: „Však až budeme mít veřejné, všichni nám
to oplátí!“ A nyní dále. Bratři ze Sobůlek slibovali: „Pomozte
nám, pomůžeme také!“ Objednali jsme autobus a přesto, že té-
že neděle byli jsme na veřejném cvičení v Šardicích, bylo v So-
bůlkách od nás 21 cvičících. Jednota na to doplatila 80 Kč, ale
však Sobůlky to oplátí. A hle: ze Sobůlek přišli na naše veřejné
cvičení 1 žák, 1 žačka, 2 muži, úhrnem 4 lidé.

Mateřská jednota kyjovská. Už při valné hromadě naší po-
bočky bratři z Kyjova zmínili se o Slováckém roku a slibovali,
zúčastníme-li se ho, že přijdou ve velkém počtu na naše veřejné.
A později při každé příležitosti se opakovalo totéž. A výsledek?
Milotice s 50 členy postavili na kyjovské veřejné cvičení 37 cvičících,
Kyjov, který má přes 300 členů, snad i více, postavil na
naše veřejné 26 cvičících. Z toho: 5 žáků, 5 žaček, 4 dorostenky,
4 dorostence, 8 mužů, žádnou ženu. V slavnostních krojích 5
žáků, 5 žaček, 4 muži, 5 dorostenek. Dorosteneckých krojů v Ky-
jově asi nemají. Rovněž sester v Kyjově není a celá jednota se
asi skládá jen z bratří. Či myslíte, bratři Kyjovští, že v slavnost-
ním kroji se chodí jen do Luhačovic, když jsou tam závody v
účasti jednot v kroji?

Jak jinak vypadá takový Místřín. Tam mají 16 cvičících a ti
byli na všech veřejných, byli i u nás, protože je to pobočka chu-
dičká, proti které se staví celá místřínská veřejnost, a tato chápe,
co je to podepřítí slabšího.

Želetice slibovali, slibovali, ale co, měli okrskové, tak jed-
noty musejí přijít a tak do Milotic přišli 3 bratři a dost. Nás tam
bylo 37 cvičících a za autobus jednota zaplatila 120 Kč.

Bratři náčelníci, starostové, jednatelé, sestry náčelnice, bratři
vzdělavatelé a celý výbore z podobných jednot, nedivím se, že
v župě je nepořádek. Nedivím se, že župní náčelník ještě dnes
nemá výkazů za loňský rok, že župní vzdělavatel nemůže dostat
zprávy o jednotách, že žup. redaktor si nařiká na málo příspěvků
o práci v jednotách, že župní pokladník ukazuje na tisícové
dluhy jednot župě, že okrskoví vedoucí jen jednou za rok ne-
mohou sehnati dohromady br. náčelníky nebo vzdělavatele. Pro-
sím Vás, jak chcete býti pořádní vůči okrsku a župě, když ne-
dostojíte slovu vůči těm, kteří Vám umožňují veřejné cvičení?
Nemluvím jen za Milotice, nýbrž za všechny jednoty a pobočky,

kteří jsou tak hloupé a věří v plané sliby. Nemyslete si, že ze mne mluví hořkost nad nepodařeným naším cvičením. Cvičení po každé stránce nám dobře dopadlo. Říkám to proto, abyste se pak nedivili, že Miločáci nechtějí podporovati slabších jednot. Přesto, že podpory zasluhují, jsou lajdáci a co to pomůže lajdáka podpořit, když zůstane lajdákem dál? To je zbytečné ochuzování bratří z naší pobočky o neděle, o peníze, to je zbytečné ochuzování naší pokladny. My jsme také začali z mála. Také jsme jezdili a škemrali v roce 1922, aby nám přišli na cvičení. Cvičilo nás tehdy jen 8 a těch osm lidí bylo v tom roce téměř na dvacet veřejných. Pokaždé všech 8 a bylo nás mezi těmi 8 polovina učňů a studentů bez příjmů a po jednotě jsme ani haléře nechtěli.

Těmito několika slovy nechci působiti zlou krev, ale chci ukázati na kořen všech nepořádků. Je to nesevědomitost bratří a sester jak vedoucích, tak cvičících. Já vím, že jedni ten článkuček přečtou a řeknou, že je to pravda, ale druzí snad, že píše nesokolsky, třetí zas, aby si každý pomohl sám, a jiní ze „samého pořádku“ vůbec si ho nepřečtou, ale my v Miloticích vyvodíme z něho to, co řekl kterýsi bratr na výborové schůzi: „Nebudeme hloupí, nepůjdeme“, a uvidíme, kdo to více pocítí.

Metoš Zajíc.

Po veřejných.

Žaluji trpce na naše veřejná cvičení. Nejsou nám už tím, čím bývala — slavnostní chvílí. Všichni cvičící, ale nejvíce bratři, touhají se ve cvičebním úboru mezi obecnstvem — diváky. Nevytýkám toho snad z nějaké mravní citlivosti, ale proto, že cvičební úbor je něco posvátného, v čem nás má obecnstvo viděti jen z dálky — na cvičišti. Bratři náčelníci, trestejte provinilce!

Nástup i odchod při pochodu je většinou ledabylý, ramena skleslá, hlava skloněná, rozstupy na značky nejednotné, rozhárané, srazy popletené — smutný na to pohled, jak na mraveniště nebo kalné vlny v rozvodněném potoce. Vzpomínám, jak jaře a rázně jsme my kdysi nastupovali, rejem do rozstupu přicházeli, srazy mžikem provedli.

Zájem o cvičení u obecnstva i bratří a sester, kteří necvičí, nebo cvičení své si odbyli (podtrhují), je hodně slabý; málo posuzují, ničemu se nechtějí přiučiti, ničeho nehezkého vyvarovati. Sebekritika jest úžasně mizerná, proto odváží se vystoupit veřejně i ten, kdo se nedostatečně připravil. Vedoucí jsou shovívaví, jen když mají velký počet cvičících.

Obecnstvo i cvičící to vědí a proto ten slabý zájem. „Neuvidím nic hezkého a nového, pojďme raději na pivo,“ to je řeč mnohého diváka.

Je to pravda. Veřejná cvičení jsou pořád „na jedno kopyto“ a tak častá, že nemohou vzbuditi zájmu. Zapomíná se na Tyršův příkaz, konati je jen jednou za dva roky.

Kdysi chozívalo a jezdívalo se na veřejná cvičení i několik hodin cesty, protože bývala vzácná. Návštěva bývala tak veliká, že dnes sotva se jí docílí na župních sletech.

To by měli činovníci župní vědět a podle toho další postup zaříditi. Oni též jsou vinni, že příprava je slabá, ježto mnohé cviky opravují až těsně před vystoupením a podobně mnohé cviky předpisují týden před veřejným. Já vím, že teď mají mnoho práce, když téměř v každé vesnici je jednota nebo pobočka. Aby vše zvládli, ať rozšíří technický odbor a členům jeho určí, co mají vykonat a zač budou zodpovědní.

Prohloubení a zintenzivnění práce do nejmenších složek naší organizace musí proniknouti co nejdříve, jinak ustrneme jako orelstvo.

Takový postup rozcházející se z ústředí technického odboru na vše strany bude pro jednoty a pobočky lacinější a snazší. Odbor vede, členové až v nejzazších koutech župy pracují, rychle roznášejí a ztělesňují nové myšlenky a dobré nápady.

Těchto pár výtek vediž nás k nápravě a rozkvětu! Zdar!

—ža.

Slet župy Komenského v Luhačovicích: Prostná mužů.

Technická hlídka.

Bratři -- sestry a doroste!

Ve dnech 19. a 20. září t. r. bude uspořádán rozestavný běh ze všech oblastí Československé obce sokolské do Tyršova domu v Praze. Podnik tento bude v rámci oslav stých narozenin zakladatele Sokolstva Dra. Miroslava Tyrše. Naše župa přejímá poselství u Květné na hranicích Moravy a Slovenska a odevzdá je u Ždánic župě Druhé v Brně. Trať, probíhající územím naší župy, měří okrouhle 100 km a na její obsazení budeme potřebovat asi 1000 našich příslušníků. Podrobnosti projednám v okrskových schůzích, které co nejdříve svolám. Připravujte na to bratry, sestry, dorostence a dorostenky a vzbuzujte pro to zájem u všech Vašich příslušníků. Chceme čestnou svou povinnost vykonat co nejsvědomitěji, proto již teď zkoušejte doma rozestavný běh, hlavně předávání poselství, aby pak nebylo zbytečného zdržování! Účastí svou projevíte smysl pro povinnost k organizaci a dokážete, že je na Vás spolehnouti. Nazdar!

Jaroslav Staša, náčelník župy.

Hlídka sociální.

Pomozte požárem zničenému Važci!

Celé Československo bylo bolestně vzrušeno zprávou, že jedna z nejvýraznějších a nejkrásnějších obcí slovenských, Liptovský Vážec, byla zničena požárem, který vyrval jejím obyvatelům všechnen majetek a kterému padlo za obět i několik lidských životů. Psali jsme již o tom, že Červený kříž se ujal nešťastných obyvatelů obce a opatřil jim z veřejné dobročinnosti stravu i nejn nutnější šatstvo, a měli jsme též zprávu, že Vážec bude obnoven v tomže slohu, v jakém byl před staletími postaven.

K této veliké práci je třeba ovšem předně peněz. Bez peněz se Vážec nepostaví. Stát, země, okresy a všechny samosprávné instituce a spolky konají jen povinnost, jestliže jako dary ve prospěch obnovy Vážce dávají příspěvky tak vysoké, jak jen mohou. Slováci vidí jasně, že mezi Čechy v Čechách i v naší zemi Moravskoslezské mají opravdové bratry, kteří dovedou pomoci v neštěstí. A jsou-li obyvatelé slovenské vsi bez své viny ožebračení, pomoz každý jako bratr! Tak, jak byste si přáli sami, aby se pomohlo Vám, kdyby Vás tak těžké neštěstí postihlo.

Sám pan prezident republiky věnoval veliký dar pro pohořelé a mimo to na návrh Dr. Alice Masarykové sám nakreslil obrazec, který bude natištěn na dopisní nálepky, jež Červený kříž bude prodávat kus po 1 Kč všude v trafikách a tam, kde to bude letáčky oznámeno, jako cihly na stavbu nového Vážce.

President republiky na nálepku, na níž je červený kříž a slovenský znak : Liptovský Važec lahol popolom. — Stavajme ho znova! Príspevok 1 Kč. Kdo si koupí jednu takovou nálepku, dává na stavbu Važce jednu cihlu. Bratrství Čechů k Slovákům dovede postaviti pěkný kus nového domova pohořelým Važčanům. Abychom to dokázali, postarejme se všichni o rozprodej a rozšíření dopisových nálepek podle presidentova návrhu!

Kdo může, ať pošle pro nešťastné obyvatele Važce Červenému kříži ve Važci tyto nejpotřebnější věci : výbavičky pro kojence a batolata, bílé hrubé plátno, ručníky, vydělané beráncí kůže, šicí stroje a šicí potřeby, peří na peřiny, sypkoviny, kanafasy a silné punčochy pro děti i dospělé. Zásilky věcí pošlete vlakem jako balíky a poznamenáte-li nahoře v pravém rohu nákladního listu „Dar pro Červený kříž ve Važci,“ nemusíte na dráze platiti vůbec poplatků.

Kdo může, ať daruje věci, kdo může, ať daruje peníze! Mějme za svou lidskou a národní povinnost pomoci těm, kteří trpí! V nouzi se pozná přítel nejlépe. Pomozte jako bratři.

Československý Červený kříž.

Divadelní hlídka.

Soutěž divadelních ochotníků.

Č.O.S. rozepsala soutěž divadelních ochotníků v rámci IX. sletu v Praze 1932.

Zajisté, sokolští ochotníci župy Komenského nezůstanou v této činnosti a práci vzdělávací pozadu za ostatními sokolskými župami a vynasnaží se z této soutěže vyjítí vítězi!

Bratři režiséři, chopte se hned díla v tomto směru! Vyberte herce ochotníky, čtete divadelní hry českých neb slovenských autorů, rozhodněte se pro ten který kus podle svých sil a brzy cvičte! Pamatujte již nyní na úhradu tohoto podniku ukládáním částí výtěžků podniků dram. odborů!

Podmínky soutěže jsou tyto:

Soutěže mohou se účastniti jen dramatické odbory sokolských jednot, sdružených v Československé obci sokolské, hra musí býti obsazena jen členy jednoty, ne však herci z povolání.

Přihlášky jest zaslati prostřednictvím žup tajemnickému úřadu Č.O.S. v Praze do 15. září 1931 s názvem hry.

Hry pro soutěž si volí jednotlivé dramatické odbory. Musí to býti hry celovečerní, původní, od spisovatelů českých nebo slovenských, literárně cenné, vhodné pro sokolské jeviště. Hraje se na jevištích jednot, které se účastní soutěže. Výlohy nahradí tyto jednoty samy.

V župách musí býti soutěž skončena nejpozději do konce roku 1931. Župní sbory soudců jmenují předsednictva župních vzdělávacích sborů. Doporučuje se, aby v každé župě byli při-

zváni odborníci ze žup sousedních. Výsledek soutěže v župách buď oznámen ihned po ukončení soutěže, nejpozději do prvního ledna 1932.

Soutěž v krajích bude uspořádána pro vítěze ze žup. Kraje budou určeny podle výsledku soutěže v župách. Sbory soudců v krajích určí předsednictvo Č.O.S. po návrhu předsednictva vzdělávacího sboru Č.O.S. a členové jejich budou jmenováni po dohodě se vzdělavateli a divad. důvěrníky příslušných žup. Soutěž v krajích končí 15. března 1932. Vítězové v župách dostanou na památku osvědčení, vítězové v krajích pak diplomy. Vítěz celé soutěže bude hrát o vhodné příležitosti v Praze. Pokyny pro souzení vypracuje divadelní komise předsednictva vzdělávacího sboru Č.O.S. Budou uveřejněny ve Věstníku sokolském do konce června 1931.

Žádám činovníky soutěžících dram. odborů, aby zaslali všechny zprávy na mou adresu Rudolf Böhм Napajedla. V příštím čísle žup. věstníku uveřejním pokyny Č.O.S. pro souzení a názvy některých vhodných div. her jako pomůcku, nikoliv jako „předpis“; každý režisér musí volit kus podle poměrů v dram. odboru a konečně podle vlastního názoru! Rud. Böhм,
Nazdar! žup. div. zpravodaj.

Hlídká loutkářů.

Vedoucím loutkových divadel.

Loni na podzim rozeslal jsem provolání Č.O.S. na prahu nové sezony a zároveň žádost všem jednotám, aby ohlásily, zda mají loutková divadla a kdo je vede. Dotazník vyplněný se nevrátil ani jediný! Nemohl jsem učiniti zprávu o naší činnosti za loňský rok pro Č.O.S., která si trpce stěžuje na špatnou organizaci loutkářství v župách. Jsem již 1 rok župním loutk. důvěrníkem a dosud nemohl jsem zjistiti ani přesný stav našich loutk. divadel. Chci, aby se naše práce usnadnila a zlepšila. Docílíme toho jen organisováním a spoluprací všech loutkářů v župě. Dle dosavadních dohadů hrají loutk. divadla: Bojkovice, Halenkovice, Kyjov, Lovčice, Luhačovice, Malenovice, Napajedla, Písek, Strážnice, Svatobořice, Uh. Brod, Uh. Hradiště, Uh. Ostroh, Velehrad, Vlkoš, Vnorovy. Žádám bratry vedoucí, aby mi dle možnosti ihned ohlásili své divadlo, neuvedené v seznamu. Dále, aby oznámili mi kor. lístkem svá jména a adresy.

Dne 5. a 6. září zúčastním se loutk. školy Č.O.S. v Praze, pozvu Vás koncem září do Uh. Hradiště na schůzku, při níž Vám podám o škole podrobnou zprávu a poradíme se o spolupráci v naší župě.

Připravujte se již nyní na podzimní sezonu! Nazdar!

Rezníček Cyril, žup. loutk. důvěrník.

Ze župního předsednictva.

I.

S projevem vděčnosti vítáme naše pařížské borce s bratrem Aloisem Hudcem v čele, jenž vrátil se jako světový přeborník v tělocviku, uhájiv tak na mezinárodním kolbišti hrdinně primát Tyršovy soustavy a rozšířiv v cizině čest našeho mladého státu. Hudcovo vítězství nebylo dosaženo bez obtíží — a tato zkušenost je nám novým příkazem pracovat poctivě, vytrvat a spoléhat vždy jen na sebe, a to nejen v tělocviku, ale ve všem a všude. Radost z nových zápasů a vítězství budiž údělem dalšího našeho sokolského snažení!

II.

Upozorňujeme na sokolské soutěže pro slet všesokolský v Praze 1932, jež jsou i s podmínkami vypsány ve „Věstníku sokolském“.

Užívejte hojně sletových nálepek, jež prodávají vaše jednoty po 10 haléřích!

III.

V době letního oddechu v tělocvičně neopomeňte provést odborníkem důkladnou prohlídku a případné opravy tělocvičného nářadí! Tak předejdete četným úrazům a případným nepříjemnostem, neboť jednota je zodpovědná za bezpečnost při cvičení.

IV.

V rámci oslav Tyršových přikročeno bylo již v sokolském archivu k vydávání souborného díla Tyršova, jež zařaděno bylo jako povinný tisk do sokolských knihoven typu A. Doporučujte proto všem sokolským, školním i jiným soukromým i veřejným knihovnám!

V.

O prázdninách neopouštějme naši mládež! Vyhledávejme jí na hřišti, u vody, na vycházkách a jinde! Nemáte-li času zaskotačiti si s ní, aspoň příležitostně dohlédněte. Nazdar!

Alois Cablík, žup. jednatel.

Zprávy z okrsků.

Veřejné cvičení II. okrsku sokolské župy Komenského.

II. okrsek naší župy uspořádal veřejné vystoupení v Blatnici 5. července 1931. Pro nepříznivé počasí byla návštěva mnohem

slabší, než příprava slibovala. Zde třeba oceniti vytrvalost jak pořadatelstva tak i cvičících, kteří se nelekli a dokázali, že musí vytrvatí.

Taktéž program bylo nezbytno poněkud změnit, ba i zkrátiti.

Nejlepší vůlí „vpřed“ bylo viděti u nás z toho, že při zkouškách cvičilo poměrně ve všech složkách méně než při odpoledním vystoupení, ačkoliv příznivé počasí nebylo zaručeno.

Průvodu zúčastnilo se 59 krojovaných žáků, 50 žákyň, 10 dorostenců, 40 dorostenek, 18 žen a 40 mužů s třemi prapory a 1 vlajkou dorostu v čele.

Mimo prostná všech složek a různých her (74 mužů, 41 žen, 21 dorostenců, 33 dorostenky, 58 žáků, 48 žákyň) cvičena Tyršova soustava, II. odbor, muži nářadí: 2 družstva hrazda, 1 družstvo bradla, 1 družstvo kůň, skok o tyči, kopí. Ženy cvičily bradla, kužele. Dorostenky cvičily kladinu atd.

Br. župní náčelník, ač účast přislíbil, nemohl se osobně zúčastniti, ježto byl na dětském dni v Luhačovicích. Však on příště nám to vynahradí a přijde určitě se podívat, jak to jde. Nazdar!

...á

Závody mužů II. okrsku.

II. okrsek sokolské župy Komenského konal v neděli 2. srpna 1931 ve Veselí n. Mor. vylučovací závody mužů ve hře odbíjené.

Dostavila se tři družstva: uh.-ostrožské, veselské a strážnické.

Všechny hry byly dosti slušné úrovně, jen je třeba připomenouti, že první podmínkou zdaru je souhra družstva, což zde u některých družstev nebylo.

Výsledky těchto poměrně vyrovnaných zápasů jsou tyto:

I. Veselí n/M.	2 vít., 0 por.,	poměr her 4:0 —	bodů 60:42
II. Strážnice	1 " 1 "	" " 2:2 —	" 52:45
III. Uh.-Ostroh	0 " 2 "	" " 0:4 —	" 35:60

Zápasům přihlíželo obecnstvo, ne vždy správně kritisující, jinak hřiště bylo dokonale připraveno, počasí až velice pěkné a spád rychlý.

Zajisté by neuškodilo družstvům a hlavně jejich výkonnosti a souhře, kdyby se taková utkání častěji opakovala. Nazdar! S—f.

Veřejné cvičení III. okrsku.

Třetí okrsek sokolské župy Komenského konal veřejné cvičení v neděli 12. července 1931 ve Starém Městě. Pohoda byla po celý den nádherná, proto i účast zde byla slušná. Při této příležitosti odevzdáno bylo upravené vlastní letní cvičiště svému účelu. Je pěkné, prostranné a to, co je zatím nevýhodné, časem se odstraní.

Dopoledne vykonány zkoušky na odpolední veřejné cvičení a pak přespolní účastníci sháněli obědy v Uh. Hradišti, když v místě samém nemohli své tělesné schránky uspokojiti. Odpo. o půl 2. hodině řadil se průvod na konci obce směrem k Huště-

novicím a zde zjištěno, že ve slavnostním kroji bylo v průvodu: 60 žáků, 120 žákyň, 47 dorostenců, 82 dorostenky, 40 žen a 56 mužů a 26i členný hudební sbor z Uh. Hradiště rovněž v kroji. V občanském obleku 48 žen a 54 muži. Z hostů uvádím 10 členů Sokola Kroměříž, kteří se hráli odbíjenou dopoledne v Uh. Hradišti a po cvičení ve St. Městě. Tato dvě poslední čísla nutí k úvaze. Všichni svorně uznáváme, že naše průvody svou malebností a ukázněností předčí vše, co jinde vidáme, však přesto účastníků v kroji u členstva a dorostu ubývá stále více. A jak chcete proto vzbudit zájem u mladého členstva, když činovníci jednot a hlavně páteř jednot sokolských — členové cvičitelských sborů — jdou v občanském obleku s aktovkou pod paždí. To je věru špatný příklad a pak se nedivte, že se setkáváte s různými zjevy i jinde nejen v průvodu, které nám a naší kázni vážnosti nepřidávají.

Průvod vyrazil ve 2 hodiny a ubíral se krokem hlemýždím, protože v čele žákyň byly postaveny nejmenší, které se mohou uplatnit v takovém průvodu, jen když půjdou za většími. Na cvičišti pozdravil účastníky starosta místní jednoty a odevzdal cvičiště všem příslušníkům jednoty. Zdůraznil, že cvičiště bylo zbudováno na paměť osmdesátin presidenta republiky, bratra T. G. Masaryka a stých narozenin Dr. Mir. Tyrše.

Veřejné začalo 3.25 vstupem 44 žáků, kteří zacvičili 4 oddíly s tyčemi — I. III. slušně, II. a IV. trpěl nestejností poloh šikmých, kterých jest zde dosti. Nastupují čtyři trojice dorostenek ku provedení Očenáškovy Trojky — a sklízejí velkou a zaslouženou pochvalu, neboť cvičí velmi pěkně. Ten jeden vozataj ovšem za to nemůže, že zapomněl držet koníky na krátko, když se vzpínali. Pak zacvičilo 69 žákyň tři oddíly s obručí zdobenou vlajkou — první byl dobrý, druhý značně lepší a třetí velmi dobrý. Doporučuje se podobná cvičení nedávati nejmenším žákyním, protože tím klademe velké požadavky na jejich paměť a provedení to pak odnáší. V dalším cvičí 7 družstev mužů: 2 na hrazdách, 3 na bradlech, 1 na koni na šíř a 1 na kruzích — 1 družstvo žen na stole a 2 družstva dorostenek na koni na šíř a bradlech se zvýšenou žerdí. Sestavy odpovídaly vyspělosti jednotlivých družstev, proto se těšily i zasloužené pozornosti vděčného obcenstva. Po tomto předvedlo 51 dorostenců svá prostná celkem slušně — hoši byli mnohem pozornější než dopoledne, kdy provedení prostných za mnoho nestálo. — Méně zdařilé, avšak též mnohem lepší než dopoledne, bylo cvičení 54 dorostenek s tyčemi. Autoři podobných cvičení by měli za trest navštívit pak své skladby ve venkovských jednotách a pak by snad vystihli, co se hodí pro šest vybraných na podium a jak třeba sestavovati pro veřejná cvičení, kde mají cvičiti všichni. Diváci nepochválí — a právem — méně zdařilý výkon a jak to pak při odchodu ze cvičiště působí na ducha cvičících, kteří by mnohdy rádi pěkně zacvičili, nemohou však, protože je to nad jejich síly i umění. — Šťastně

byla volena prostná žen, kteráž byla provedena 54 sestrami ne ovšem u všech vzorně, v celku však velmi dobře. Nejlepší číslo společných byla prostná 75 mužů. I zde dal nácvik mnoho práce, ale přece jen jsou to již muži a pak prostná nejsou — vyjma II. oddíl — nijak obtížná. Více práce dá zapamatování si skladby než pak její provedení. — Závěr tvořil předvedení třetího odboru Tyršovy soustavy členstvem a dorostem. Skupiny byly zdařilé jak v prostém stavění (bez nářadí), tak i na nářadí a budou pěkným číslem i v pořadu sletu župního. Mimo pořad pak hrála družstva Uh. Hradiště — Kroměříž odbíjenou a tím bylo celé odpoledne až do večerních hodin vyplněno.

Shrnuji svůj posudek: veřejné bylo opravdu zdařilé a potvrzuje, že vedení okrsku je dobře opatřeno. Náčelník i náčelnice znají své povinnosti, mají též schopné pomocníky k ruce a to se pak radostně pracuje. Proto muselo i jejich veřejné mítí úspěch a setkatí se s úplným zdarem. Jenom tak dál.

Nazdar!

Jar. Staša, náčel. župy.

Naše rovy.

Za bratrem Janem Felmanem!

„Felmánek umřel!“ Tato zpráva jako bleskem roznesla se ve čtvrtek, 9. července 1931, po Strážnici a nikdo jí nechtěl věřit, ale když odpoledne přijela do Strážnice jeho matka, tu byla tato zpráva potvrzena.

Letos krutě rádí Morana mezi naším členstvem. Nejprve vybrala si vůdce vzdělávacího sboru, vzdělavatele br. Fr. Dvorského, druhým byl starosta bratr Dr. Jaroslav Koutecký a třetím vůdce naší drobtiny, náš Felmánek.

Naše drobtina pozbývá v něm svědomitého vůdce a my všichni dobrého bratra, vzorného pracovníka, který věnoval se s celou svou duší té drobné, každodenní černé robotě sokolské, nikým neviděné a neoceněné a přece tak potřebné. I ptám se: „Kdo na Tvé místo, kdo Tvůj zvedne čistý štít?“

Připravil ještě své žáky na naše veřejné cvičení před odchodem na dovolenou a z této již přijel churav; nicméně chopil se posledních příprav na veřejné cvičení, avšak věští je v průvodu již bylo nad jeho síly, mohl se jen v občanském obleku dívat na dílo, které tak pečlivě připravoval.

I do Přerova se chystal, ale zákeřná nemoc upoutala ho na lůžko a několik dní po okrskovém usíná na věky.

Vyletěl Sokolík bílý k jasným oblakům — k metě nejvyšší, ale byl zasažen v nejprudším letu — a klesá tam, odkud není návratu.

Když loučil se malý Sokolík s drahým vůdcem tklivými slovy, tu na tom malém hřbitově v Újezdě u Sokolnic — rodišti to jeho — zaplakali všichni, kteří přišli prokázati tomuto dobrému bratru poslední službu, ať to byli domácí či ze vzdálené Strážnice — ba i sokolská župa Slovácká nezapomněla na svého bývalého dobrého bratra a poslala mu věnec na důkaz, jak ho měli rádi.

Jménem jednoty strážnické rozloučil se s drahým bratrem Felmánkem bratr Josef Kresta, který vylíčil vřelými slovy, co znamenal tento dobrý, poctivý a svědomitý pracovník sokolský pro naši jednotu.

Když kladli jsme Felmánka do rodné země, zmocnila se mne taková lítost a bolest, jakoby kus mého já kladli do chladné této země; žal veliký zmocnil se všech, kteří ho znali a jistě měli ho tak rádi, vždyť on nedovedl nikoho zarmoutit.

„Felmánku, spi sladce!“ bylo mé poslední přání tomuto drahému, dobrému bratru, kterého jsem měl tak rád a jehož ztráty tolik želim.

Felmánku, slibujeme Ti, že půjdeme ve Tvých šlépějích a budeme tak dobrými a svědomitými bratry, jak ukazuje Tvůj zářný příklad.

Všichni, kteří Tě znali, budou na Tebe vděčně vzpomínat.

„Felmánku, spi sladce!“

S — f.

Z jednoty Hradčovice-Veletiny. Dne 26. června doprovodili jsme, upřímným žalem sklíčení, br. Jana Křivdu, zakládajícího člena naší mladé jednoty, dlouholetého jejího pokladníka a též i bývalého starostu, k věčnému odpočinku. Bratr Jan byl vždy činným členem v tom ušlechtilém slova smyslu a zásady Tyršovy nejen znal, ale i v životě soukromém a veřejném je uskutečňoval. Ačkoli místní klerikálové hleděli znemožniti účast jednoty na pohřbu našeho milého bratra, ačkoli ani farnímu úřadu nebyla účast „Sokola“ na pohřbu po chuti, přece jednota, ne dbajíc toho všeho, svého bratra na poslední cestě podle své povinnosti vyprovodila. Přiměřený proslov nad rakví pronesl bratr —il.

Zprávy z jednot a poboček.

Ze Žlutavé. Stavba naší Sokolovny spěje kupředu rychlostí ovšem hlemýždí, ale jistě a pevně. Zatím jsou základy vybudovány a zavezeny. Jen na zavážku bylo potřeba přes 300 fur hlíny. Tež náležitě množství vápna zhašeno a připraveno pro příští rok, kdy přikročíme k vlastní stavbě. Poněvadž všechny dosavadní práce konali bratři ochotně sami, neztenčil se náš stavební fond. Jen bratři, rádi bychom vás všechny při práci uviděli a ne jen stále tytéž. Cihly vyrábí nám ručně zkušený cihlář a pálime je v „kozle“. Se vši režii tisíc vypálených cihel bude nejvýše za 180 Kč. Při celé stavbě znamená to ušetření mnoha tisíc korun. Br. župní starosta Horák přijímá postup naší práce s radostným uspokojením a také se sestavením rozpočtu nespěchá. Ví, že by nám pokazil náladu, kdyby nás nějakou značnou částkou peněžní překvapil! Na počátek září připravujeme dětský den a v příštím roce chceme u nás uspořádati pěknu.

sokolskou slavnost: kladení základního kamene. Kéz naše tužby dojdou splnění!
Nové činnosti zdar! B. K.

Bojkovice. Dne 29. června prožívala naše jednota radostný den, vlastně večer. Uspořádali jsme besidku v přírodě na pěkném, třeba trochu vzdáleném stadionku ve Štíbračkách. A jak jsme s obavou přistupovali k tomuto podniku, tak jsme odcházeli s besídky plně uspokojeni po všech stránkách. I počasí nám přálo — po krásném, horkém dni krásný, teplý večer přilákal návštěvu neočekávanou, již odměnou byla velmi pěkná čísla pořadu, některá prvotřídní. Cvičisté, ještě v 8 hod. téměř prázdné, bylo takřka v půl hodince zaplněno. A tu již zahajuje pořad 20 žáků Perglerovými „Hasiči“; tato skladba, více hra než cvičení, hovi znamenitě povaze chlapců. Zacvičena byla dobře a sledována se zájmem; zvláště příjezd a odjezd střikačky pobavil obecenstvo. Obruče žákyň zacvičeny celkem dobře (třetí oddíl slabší), jen mělo jich cvičiti méně; při tom počtu (16) bylo podium přeplněno. Nastupuje 6 dorostenek s bílými tyčemi, aby zacvičily nevděčnou skladbu Nepalové; škoda námahy a pílě, věnované nacvičování této skladby, která dorostenkám vůbec „nepadne“; kde doposud byla cvičena, nedodělala se úspěchu a je trýzni pro cvičitelky i cvičenky. Při té námaze a pílě byly by se dodělaly dorostenky v jiném čísle většího úspěchu. Tyče 12 žáků od Adamce byly dobr. — jen v polohách třeba dbáti větší přesnosti. Pozornosti těšila se „ruská trojka“, zacvičená 2 trojicemi žákyň s „izvoščiky“; poskakování hravých koníků pod „duhou“ se zvonečky a úbor izvoščiků budil ilusi „širé mátušky Rusi“. Zvýšenému zájmu a pozornosti těšily se 3 telocvičné tance Fr. Erbena: něžný valčík a veselá polka (zatančené br. Ant. Vicenikem a s. Libosvárovou) a pak elegantní mazurka (s M. Dolinská a br. R. Otřisal). Ač podium nevyhovovalo obtížnosti těchto tanců, zatančeny přece tyto tance přesně, jistě a elegantně, začož odměnou tančícím byl vydatný potlesk. Prostná žen zacvičena 6 ženami dobře. Do ovzduší akrobacie zavedlo nás družstvo mužů cvičením na vysokých bradlech; cviky obtížné, většinou správně provedené, udívovaly obecenstvo, které neskrblilo pochvalou. Škoda jen, že tito bratři mají tak málo následovníků. Roztomilým číslem byli „Jezdci“ od Boh. Bilka, zacvičení 6 dorostenkami s přesností a elegancí neočekávanou (proti cvičení v zkouškách) zač získaly také plný úspěch. Pořad besídky zakončilo 8 žen Bilkovými „Paňáci“. Originelní kostymy, úsečné pohyby a obraty napodobující humorné pohyby dřevěných paňáců, přílehlavý hudební doprovod — to vše vytvořilo z tohoto čísla jedno z nejlepších. Správné a přesné zacvičení sklídilo bouřlivý potlesk. — Bratři, sestry a všichni, kteří jste se o zdar tohoto pěkného večera přičinili, ať už jste cvičili, nacvičovali nebo „účinkovali“ v různých podnicích, můžete býti plně spokojeni. To množství obecenstva jakož i zájem, se kterým byl celý pořad besídky sledován, budiž vám nejlepší odměnou a uznáním, ale zároveň pobídkou k další nehluché, avšak těžké a důležité práci sokolské. Jen neumdlévat, sestry a bratři (zvláště vy!), vytrvejte a neustupujte, fidiče se heslem Týřtovým: „Doběhnout, anebo klesnout!“ Nazdar! m.

Z Vřesovic do Koryčan. 12. července t. r. pořádala pobočka ve Vřesovicích pěknou telocvičnou besidku za velmi účinné pomoci bratrské jednoty z Koryčan (tedy ne mateřské jednoty Osvětlan). V našem těžkém zápase o bytí byl onen den zářivým paprskem povzbuzení všem umdlévajícím a tichým zadostučiněním věřícím. Všem sestřám a bratřím z Koryčan srdečné díky za jejich skutečné bratrskou obětavost. V. I.

Z Milotic. 27. 28. a 29. června t. r. byly pořádány v Kyjově národopisné slavnosti pod názvem „Slovácký rok“. Naše pobočka spolu s pobočkou Ratiškovice předvedla při těchto slavnostech „slováckú svajbu“. Svého úkolu se zhostila dosti dobře. Při „svajbě“ bylo z Milotic 125 účastníků, z Ratiškovic 140. Poněvadž bylo pečlivě dbáno původnosti kroje, působila „svajba“ krojově velice pěkně. Škoda, že obecenstvo pro vzdálenost nemohlo slyšeti svatebních obřadů, které jsou plny lidového, hrubého, ale zdravého humoru. — 5. července učila naše pobočka památku upálení mistra J. Husí zapálením hranice na vrchu „Homoli“. Hranici postavili jsme z darů členstva. V půl 9 hod. večer vyšel od hostince br. Šebesty průvod bratří a sester a za zpěvu sokolských písní kolem deváté hodiny přišel ke hranici. Za průvodem přišlo občanstvo, které se „z různých příčin“ nepřijilo k průvodu. Při zahájení bylo nás 250 až 300 osob. Bratr místopředseda přivítal

všechny přítomné a rozkázal hranici zapáliti. Bratři a sestry zazpívali „Hranice vzplála“, a potom br. vzdělavatel promluvil o významu mistra J. Husí. Slavnost byla ukončena zapěním hymen. Zase jeden důležitý krok kupředu v naší vesnici. Je to totiž první pódník toho druhu, kterým se velká část občanstva brání zuby, nehty. — 12. července počalo v Miloticích koulení o ceny, které pořádá naše pobočka. Všichni žijeme v přípravách na naše veřejné cvičení, které konáme 2. srpna.

Babice u Uherského Hradiště pořádaly v neděli dne 9. srpna 1931 své veřejné cvičení, které zásluhou bratrské spolupráce místních i přespolních splnilo svůj úkol nade vše očekávaní. Radost nám způsobili ze župního předsednictva bratr starosta Horák s bratrem redaktorem Konečným, bratři a sestry z Uherského Hradiště, Napajedla, Starého Města, Nedakonice a Kunovic se všemi ostatními. Naš úspěch mělo svůj vnitřní hluboký význam a bratrství nás rozveselilo do další práce. — Průvod byl uznáván jako důstojný. V průvodě byly 2 prapory, naši mateřské jednoty napajedelské a náš. V kroji šlo 14 žáků, 18 žákyň, 13 dorostenců, 18 dorostenek, 26 mužů (:20 mužů v občanském obleku :) a 14 žen. Cvičilo 15 začek prostrná s obručemi s vlnkou, 10 žáků hry, 15 začek hry, 18 dorostenců prostrná, 19 dorostenek, 32 muži, 12 žen, prostrná; na nářadí: kruhy, 1 družstvo Napajedla, bradla 2 družstva Babice a Staré Město, hrazdu 1 družstvo Babice, ženy pak koně na šíř s perovým můstkem a dorost bradla. Všech účastníků v zahradě bylo asi 400. Pořadatelstvo vyslovilo dik obětavým hospodyňkám za bohaté obdarování bufetu a bratru továrníku I. Varmužovi za propůjčení auta, které beztak skoro stále jest ve službách Sokola. Pro 28 říjen připravuje cvičitelský sbor tělocvičnou akademii, kinoodbor za vedení br. Hubíka hodlá zahájit podzimní období dne 8. září s filmem „Ben Hur“ a zároveň nám bratr Hubík slibuje navštívit divadelní hru, Jiráskovu „Lucerau“, na vánoce. Všem okolním jednotám děkujeme za milou účast. Nazdar!

Jednatel.

Ze Strážnice. Našeho veřejného cvičení 21. června zúčastnilo se celkem 9 jednot sousedních i vzdálenějších a naše pobočka Petrov. Jednoty, jež k nám zavítaly, jsou Blatnice, Bzenec, Hroznová Lhota, Hrubá Vrbka, Lípov, Rohatec, Skalice, Velká a Vnorovy. Průvod, jež doprovázela 15 i členná hudba, byl letos opravdu uspokojivý. Zúčastnilo se ho celkem 48 žáků, 48 žákyň, 5 dorostenců, 28 dorostenek, 9 žen a 41 mužů v sokolských krojích. Následovala skupina 9 členů v krojích národních. Na konci uzavíralo průvod přes 200 členů v občanském šatě. Cvičení musilo být poněkud změněno. Prostrná cvičilo 24 žáků, 48 žákyň, 12 dorostenců, 25 dorostenek, 18 žen a 34 mužů. Ukázky na nářadí, jichž se všichni dobře zhostili, provedlo: dorostenci 2 družstva, dorostenky 1 družstvo, muži 2 družstva, ženy 1 družstvo. Hry: žáci 4 družstva. Až na zmíněnou již technickou vadu, která se již opakovatí nesmi, dopadlo vše dobře. Také zábavní odbor se přičinil, aby dostal svému úkolu, takže skutečně jdeme pomalu ovšem ale přece vpřed.

..... a

Vracov. V úterý 4. srpna t. r. konaly se závody žactva vracovské jednoty na dvoře Sokolovny. Zavodilo se ve skoku vysokém, hodu kamenem 250 g a skoku dalekém. Účastnilo se celkem 30 žáků, z nichž prvních 10 se umístilo takto: 1. Frant. Kudláč 49.40 bodů, 2. Ant. Goliáš 48.60 bodů, 3. Mir. Procházka 44.80 bodů, 4. Josef Tesařík 39.20 bodů, 5. Ed. Hrabínek 36.25 bodů, 6. Frant. Procházka 36 bodů, 7. Frant. Kúr 33.50 bodů, 7. Bedř. Šigut 32.50 bodů, 9. Ant. Mezihorák 31.90 bodů, 10. Jos. Janík 28 bodů. Nejlepších výkonů v jednotlivých družích závodů bylo dosaženo: ve skoku vysokém: Fr. Kudláč 120 cm, Eduard Hrabínek 115 cm, 5 dalších skončilo 110 cm. V hodu kamenem 250 g: Josef Tesařík 39 m, Ant. Goliáš 38.50 m, Mir. Procházka 37 m. Ve skoku dalekém: Frant. Kudláč 412 cm (mimo závod 440 cm) Ant. Goliáš 411 cm, Mir. Procházka 388 cm. Výsledky odpovídají nadšení, s jakým se žáci „do toho“ pustili. Žáci vracovští, setrvejte a vaše jména se objeví v závodních tabulkách našeho věstníku častěji.

Nazdar!

O.

Z Milotic. 30. května měli jsme u nás tajné noční pochodové cvičení. O 21. hod. vydaly se na cestu dvě skupiny: skupina starších (9) a mladších

(25). „Staří páni“, kteří měli projektováno i se zpáteční cestou asi 20 km, si z tajného pochodového cvičení udělali brzo po rozchodu obou skupin „veřejný výlet“. Omylem totiž otevřeli místo třetího dopisu dopis čís. 11 a už bylo po tajemství. Nebylo jich pak možno udržeti (podle počátečních dopisů šli totiž směrem k Dubňanům, ač cílem byl Vracov) a „vzali“ to rovnou na Vracov. My mladší jsme ovšem poctivě udělali své předeepsané km. Po více jak třech hodinách „klíčkování“ jsme je našli ve Vracově. Většina účastníků si stěžovala na rychlé tempo. Tomu jsme se ovšem při délce trati nemohli ubrániti, poněvadž bychom pak ztrávili celou noc na cestě. I při rychlém tempu se cvičení protáhlo skoro do 1/2 4. h. Pro příště máme dobré zkušenosti: volnější tempo, společný sraz blíže domova. Kě

Vnorovy. Veřejné cvičení jednoty uspořádáno po dvouleté přestávce dne 14. června t. r. za slunné pohody. V čele průvodu, který vynikal pěkným uspořádáním a velikou účastí, viděli jsme 4 neparáděné šohaje na koních, za nimi si vykračovalo při fyzické vnorovské hudbě 78 žáků a žaček v úbořech, mnoho dorostu i členstva v krojích, 2 prapory a přečetné obecenstvo. Svým počtem daleko převyšoval tento průvod rámeček obyčejného cvičení v malé obci, v níž je tolik nepřítelů. . . Přesně v určenou dobu začalo cvičení na vyzdobené zahradě p. Mokroše. Místní hudba se snažila doprovázeti cvičení, pokud možno bezvadně. Žáci i žačky přesně předvedli své cviky (tyče, obruce), načež svými závodivými hrami pobavili vděčné diváky. Však si na tom dali záležeti! Dorost měl tentokrát těžká prosta. Zvláště dorostenky (cvičilo jich 26) musily dlouho pilovat! Ukázky nářadového tělocviku (bradla, skok, hrazda) těšily se značné pozornosti. Na prosta žen nastoupilo 21 členek a zacvičily je bezvadně. Mužů cvičilo 29. Domácí bratři předvedli kromě toho vysoký skok o tyči a čestně obhájili svou dobrou pověst. Cvičení se skončilo až k 6. hodině večerní. Pak následovala volná zábava, jež trvala dlouho do noci. Děkujeme okolním jednotám (zvláště Veselí a Strážnici), že nám pomohly svou účastí k pěknému výsledku morálnímu i finančnímu! Oplatíme jim to!

Ze Strážnice. Naše jednotka navštívila dne 12. července veřejné cvičení ve Bzenci. Slabší účast omluvili jsme pohřbem bratra Jana Felmana, vedoucího žactva naší jednoty, jenž se konal téhož dne v Újezdě u Sokolnic. — 26. července na župním sletě v Luhačovicích cvičilo 8 mužů, 8 žen, 5 dorostenců, 9 dorostenek; průvodu zúčastnilo se 27 krojovaných; celková účast 69, nečítaje v to ještě členy, kteří se v Luhačovicích léčí a byli též na slavnostech sletových. — Nás tam bylo dosti, minim členstva. Se cvičením může býti vedení spokojeno, avšak účast hostů byla nad vše očekávání slabá; aspoň slabší, než jsme ji v Luhačovicích čekali. . . . a

Vracov. Veřejné cvičení, konané 19. července t. r. ve dvoraně Sokolovny, se skutečně vydařilo. Ač dopoledne přeprchávalo, návštěva cvičenců i obecenstva byla značná. Průvodu se účastnilo přes 500 účastníků, díky velké účasti okolních jednot, zvláště Mlotic a Kyjova. Po proslovu starosty br. Jakše započato hned se cvičením. Již druhé číslo programu, cvičení 6 družstev vracovských na nářadí upoutalo pozornost a cviky jednotlivců (hlavně na hrazdě) byly po zásluze odměněny potleskem. Z ostatních čísel budily pozornost hry žáků. Zvláště se vyznamenalo družstvo žáků bzeneckých, vedených br. Kučerou, svými různostmi. O pěkné účasti mluví počet cvičících dorostenců 34, nedosažených ani na okrskovém cvičení, a mužů 72. Vrcholným bodem programu bylo vystoupení jednoty Vracov v konečném rejse se závěrečnou skupinou (vlastní to skladbě místního br. O. H), při níž vzdán hold Tyršovi a zahrány národní hymny. Cvičení se líbilo a bylo značnou vzpruhou a posilou sokolského života ve Vracově. Zvláště počet žáků se skoro zdvojnásobil. Značný vliv na cvičení měla ještě přítomnost okrskového náčelníka br. Zítka, který přijel se na nás podívat. Velice nás to těšilo. Nazdar!

Z Mlotic. Ve středu 5. srpna projížděl sousední stanicí Vilkošem ze Židlochovic na Slovensko br. Tomáš G. Masaryk. V úterý večer jsme se rozhodli, že půjdeme Tatička pozdravit a dětem ukázat. Druhého dne sešlo se nás 5 bratří, 1 sestra, 2 dorostenky, 1 dorostenec, 10 žáků, 16 žaček ve slavnostním a mnohem více v občanském obleku. Část nás jela na kolech, druhá část a

žactvo autobusem. Do Vlkoše přijeli jsme více než o hodinu dříve. Čas nám utíkal v různých vzpomínkách na p. presidenta, až se přiblížila 14. hodina. Potom přišlo 8 bratří z Vlkoše v kroji s praporem, přišli hasiči, Orli a utvořili jsme špalír na stanici. A už bylo návštěví. Všichni plni očekávání pohlíželi ke Kyjovu, odkud Tatiček měl přijeti. Konečně vlak přijel. Zvolnil jízdu a vjel do ozdobené stanice. V okně, v tmavém pozadí, objevila se mléčné bílá hlava našeho presidenta. Vzdal čest praporu, zakýval rukou a za našeho radostného „zdar“ zase odejel. Pěkný okamžik, nezapomenutelný.

Napajedla. Veřejné cvičení Sokola v Napajedlích bylo v neděli 2. srpna 1931 za značné účasti obecnictva. Průvodu se zúčastnilo přes 200 osob, z toho v krojích mužů 65, dorostu 24, žáků 15, žen 24, dorostenek 25, žaček 17. Nejdříve nastoupilo 40 mužů k prostným (Polame — Očenašek) s dobrým úspěchem, takže další číslo programu 17 dorostenek týče od Nepalové nemělo plného úspěchu, při čemž i hudební doprovod měl své slabiny. Soudobá bradía předvedlo nám 12 bratří na 4 bradlech bezvadně, takže sklídilo zasloužený potlesk, 18 dorostenek zacvičilo Maškova prostná a vyspělé družstvo žen uplatnilo se pěkně v šestici (Jemelková). Muži a dorostenec cvičili na náhadi, bradlech, kruzích a hrazdách, která byla nejlepší. Mnohem lépe se uplatnily dorostenky v Očenaškových Sibiřských trojkách. Cvičení zakončeno bylo prostnými žen od Burgerové — Dubové, 26 cvičičích. — Turnaj v odbíjené měl tyto výsledky: Sokol Břest — Sokol Napajedla 15:3, 15:4, S. K. Bafa — Sokol Napajedla 13:15, 15:3, 15:6. Vítězem stal se Sokol Břest po zápase proti S. K. Bafa 15:4, 15:5, 15:8, ač hrál všechny zápasy s pěti hráči. Veřejnému cvičení byli přítomni župní náčelník Staša, s chotí a okrskový náčelník Pavlík. Volná zábava která se pak rozvinula, měla vysokou úroveň a trvala dlouho do večera. — Dramatický odbor Sokola v Napajedlích připravuje na 6. září Choulostivou historii a na říjen Kovařovičovu operu „Edíp Král“.

Ze Žlutavé. Oslava Husova. Naše jednota společně s příslušníky cirkve čsl. sehrála 5. a 6. července 1931 Karasovu historickou hru „Kostnické plameny“. Velká účast místních občanů i přespolních svědčila o neobyčejné vážnosti, účte a lásce k místru J. Husovi. Hra byla lidu přístupná a plně splnila své poslání. Před divadlem měl přiléhavý proslav duchovní cirkve čsl. br. Vítězslav Kuba z Kvasic. Vyličil poměry v cirkvi ve 14. a 15. stol. a naznačil význam Husův nejen pro nás, ale pro lidstvo vůbec. Jeho učení a zásady mravní, náboženské a demokratické přinesly celému světu očistu veřejného života. Hra byla sehrána nad úroveň. Historické kroje od firmy Petránek z Kolína dodaly celé hře zvláštního lesku. Všeobecné ticho, které bylo při všech jednáních, jasně dokazovalo, jak přítomní vžili se do děje hry a do poměrů tehdejší doby, kdy mocná hierarchie dusila v celém světě každou svobodnější myšlenku. Nebudu zabíhat v kritice hry do podrobnosti. Všechny úlohy byly svědomitě a pečlivě nastudovány, proto hra také měla tak značný mravní úspěch. Vzdělavatel.

Obsah fídí redakční kruh. — Redakční závěrka 20. každého měsíce. — Vychází měsíčně. — Vydává Sokolská župa Komenského v Kyjově. — Roční předplatné Kč 8.—. — Číslo jednotlivé Kč 1.—. — Za redakci odpovídá a příspěvky přijímá br. Ant. Konečný, prof. obch. akademie v Uh. Hradišti. — Tiskem K. Hyléského v Uh. Hradišti. — Administrativní a insertní dotazy vyřizuje knihtiskárna Karla Hyléského v Uh. Hradišti. — Povolení používání novinových známek uděleno výnosem ředitelství pošt. a telegr. v Brně č. 44.820/Vl. 13. V. 1920.

**Tělocvičny a hřiště zaplňuje,
vešk. tělocvič. náhadi dodává**

**J. HUJŇÁK A SYNOVÉ,
BRNO, KRÁLOVO POLE, ČECHOVA UL. 58.**

**Ceníky, návrhy a rozpočty
zdarma. — Za vše záruka!**

Dostaveníčkem sokolské společnosti jest

restaurace v Sokolovně

(hotel „KORUNA“ v Uherském Hradišti).

Výborná domácí kuchyně. — Přírodní vína.

O návštěvu prosí

JAN HOLUB, restaurátor.

pamatujte na sebe a své milé **úsporami** na dárkové a vkladní knižky

OKRESNÍ ZÁLOŽNY V UHER. BRODĚ!

Šetrnost je matkou svobody! Šetrností k blahobytu! Šetření - bohaté koření!

Veškeré

TISKOPISY

vkusně - rychle - levně zhotovuje

knih tiskárna K. Hylského v Uher. Hradišti.

Telefon číslo 142.

Zařizování jevišť

malbu dekorací

v prvotřídním moderním provedení.

Akad. malíř L. MOUCHA

ČAKOVICE U PRAHY.

Filiální závod v Uh. Brodě č. 156.

Opravy jeviště. — Oferty a porady na požádání.

SOKOL BEZ KROJE JAKO PTÁK BEZ PEŘÍ.

Vzorné slavnostní kroje - cvičební úbory
pro členstvo - dorost - žactvo přesně
dle předpisu Č. O. S. dodává odborný
závod sokolský

Fach-Sport-Praha
II. ŽITNÁ 40 • TELEFON 338-7-3

Vyžádejte si zdarma ilustrovaný ceník!

ADAM PRAHA
KUNRATICE

Výhodné placení.

Bezpečné
elegantní
tělocvičné
nářadí

s 5iletou zárukou.

Vedoucí cenou a jakostí.

ZUBY spravuje, nové zhotoví zlaté chrupy i plomby **ZUBNÍ TECHNIK**

BR. STÁŇA INDRÁK,

UH. HRADIŠTĚ

ve vlastním domě proti školám, vedle fotografa Bartoně.